

MAGASINET

MEDLEMSTIDNING FÖR PAPPERS AVD 68

VALET 2018

Socialdemokraterna
FRAMTIDSPARTIET

VALET

2018

Anders Ygeman

Den svenska modellen ska utvecklas - inte avvecklas!

Jonas Sjöstedt

Ett Sverige för alla, inte bara de rikaste

■ ORDFÖRANDE HAR ORDET

Valet närmar sig med stora steg. Många säger att just det här valet kommer vara avgörande för Sveriges framtid. Men vad är viktigast för oss organiserade arbetare? Alliansen hotar att, om de vinner, "modernisera" LAS. Det är just

det vi är rädda för. Varje gång de "moderniserar" något får vi arbetare betala dyrt för detta. Att "modernisera" LAS betyder att ta bort anställningstryggheten! Får företagarna fritt välja vem vill de bli av med kommer åldern och hälsobilden att ha stor betydelse. Och en sak är säker – vi åldras alla och sliter sakta men säkert ut vår hälsa.

En bibehållen stark konflikträtt är för oss arbetare väldigt viktigt! Det är en nyckel för att fackföreningarna ska kunna försvara sina medlemmar. Skulle den försvagas som det borgliga blocket har intention att göra kommer maktbalansen på arbetsmarknaden att rubbas till förmån för arbetsgivarna.

Moderaterna vill sänka lönerna 30 % genom att etablera en ny anställningsform – inträdesjobben. Du ska jobba arm i arm med kompisen som får 30 % mindre i lön. Hur längre dröjer det innan även du får minska din lön med 30 % om du vill vara kvar?

Jag själv är sosse och det kommer jag alltid att vara. Det är jag trots att jag vet att Socialdemokraterna inte är ett felfritt parti. Sådana partier finns inte! Men en sak vet jag - det är ett parti som arbetarrörelsen har skapat för att genom politik säkerställa att alla människor har samma förutsättningar för ett normalt och gott liv. Det kommer alltid att bli huvudmålet för oss sossar. Precis som Moderaterna alltid kommer att skydda välbärgade kapitalister. De kommer aldrig att marknadsföra sig som partiet som vill hjälpa stora fiskar att sänka skatten många miljoner utan pratar gärna med dig om hur du skulle få ett bättre liv när de sänker din skatt ett par tusen. Problemet för dig och mig är att det är vi som kommer betala det höga priset som en skattesänkning innebär. Att sänka skatterna är ingen lösning på några problem. Skatterna finansierar välfärden. Skattesänkningarna ger inte fler sjukhussängar, fler lärare eller fler poliser. Under de senaste åren har sossarna inte prioriterat skattesänkningar. Att skapa välbefinnande i landet och trygghet för landets invånare kos-

tar. Regeringen har betalat av på underskottet i statens finanser med 60 miljarder kronor som Alliansregeringarna lämnade efter sig samt betalat av 40 miljarder kronor på statskulden. Regeringen har satsat 30 miljarder kronor på välfärden, justerat skatten för pensionärer och satsat på sjuk- och äldreomsorg, polis, försvar, skola och ordning och reda. Lägg därtill att ungdomsarbetslösheten nu är den lägsta på mycket länge. Företagen skriker efter arbetskraft och regeringen satsar stora summor på utbildningar som ska ge den arbetskraft som behövs.

Det går bra för Sverige men jobbet är inte klart! Kampen mot arbetslösheten måste fortsätta. Att våra arbetslösa vänner får ett jobb och tryggheten med det är viktigt för både dig och mig. Låg arbetslöshet betyder även mer pengar i din och min plånbok. Arbetskraftsbrist tryggar upp lönerna precis som hög arbetslöshet bromsar löneutvecklingen. Det vet Moderaterna om och därför kommer de aldrig att visa intresse för att motverka arbetslösheten.

Valet 2018 kommer att handla om skattesänkningar som ställs mot Socialdemokraternas satsning på välfärden, sjuk- och äldreomsorg.

Inför valet 2014 pratade vi med Häveröborna och resonerade om vad bygden behöver. Man var tydlig med att man vill ha ett nytt inomhusbad eftersom det gamla inte kommer att klara framtida krav. Man tyckte att vi behövde göra något för våra ungdomar – många ville ha en aktivitetspark. Hallsta Centrum behövdes byggas om tyckte flera! En ny förskola behövs, sa man. Vad har hänt sen dess? Vi kan konstatera att Socialdemokraterna lyssnade på oss och beslutade att bygga allt det man sa att bygden behöver. Badet kommer att finnas på plats senast 2020. Aktivitetsparken håller man på och bygger just nu. Ombyggnaden av centrum är påbörjad. Förskolan kommer att upphandlas inom kort. Ett kontaktcenter är öppnat så att vi kan få våra kommunala frågor besvarade på hemmaplan! Det gick bra men vi är inte klara. Vi vill se nya Häverösatsningar även under nästa fyra år. Vi behöver flera hyresrätter, en ordentlig satsning på vårdcentralen och en fortsatt satsning på våra skolor. Flera kvalificerade lärare och en trygg och trivsamt skola! Hoppas att ni alla röstar och att mina partikollegor och jag får ett förnyat förtroende. /Aleksandar

Fackföreningen behöver en stark Socialdemokratin!

När jag som ung började inom Pappers och Massaindustrin var det en självklarhet att organisera sig i Pappers.

Snabbt blev jag också fackligt och politiskt aktiv. Pappers är ett starkt förbund med hög organisationsgrad. Det gör oss starka på arbetsplatserna och i förhandlingar med arbetsgivarna. Men allt kan inte förändras inom fabriksgrindarna. Det finns ett samhälle därutöver som spelar en stor roll för arbetarnas villkor. Socialdemokraterna har som parti i hög grad verkat för att förbättra villkoren för arbetare och vanligt folk.

Lagstiftning om arbetsmiljö, semester, medbestämmande, sjukförsäkring, arbetslöshetsförsäkring och anställningsskydd är några exempel på viktiga riksdagsbeslut som genomförts, ofta mot den politiska högerens vilja. Deras allians är vanligen med arbetsgivarna. Under många år fick vi uppleva reformer som stegvis minskade klyftor och ökade jämlikheten på ett påtagligt sätt. Dessvärre bröts den utvecklingen och penningvärdet blev viktigare än människovärdet under nyliberalismens framgångstid. Jag erkänner att detta även påverkade socialdemokratin. Marknadslösningar, privatiseringar,

besparingar i välfärden och slimmade organisationer i arbetslivet var dominerande.

Många människor kände uppgivenhet och blev starkt kritiska mot en samhällsutveckling som ökade klyftor och minskade framtidstro. Vid sådana skeenden är det inte märkligt att partier som är kritiska mot det etablerade får framgångar. Någon "som rör om i grytan" är ett uttryck vi ibland hör som förklaring till att man kan tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna.

Främlingsfientligheten dominerar inte bland de som har många olika nationaliteter som arbetskamrater. Men den finns naturligtvis som grund och bärande element hos ledandeskikt i SD.

Vi har under den här mandatperioden fått uppleva att socialdemokratin tydligt drivit en reform och jämlikhetspolitik. Förbättringar av arbetslöshetskassa och sjukförsäkring. Även om ytterligare steg måste tas för att förbättra sjukförsäkringen. Avdragsrätt för fackföreningsavgift. Förbättringar av lex Laval, som ger facken konflikträtt för att hävda kollektivavtal och stoppa lönedumpning.

Återuppbyggnad av arbetslivsforskning och förbättrade anslag till arbetsmiljöverket är några viktiga exempel på arbetsmarknaden. Vi har också en regering som bedriver näringspolitik och inte likt Reinfeldt hävdar "att industrin är borta". Där upplever vi nu stora investeringar i pappers och massaindustrin. Det tryggar jobben och ger framtidstro i bruksorter.

Stoppet för skattesänkningar, vinstjakten i välfärden och satsningar på utbildning, sjukvård och annan välfärd är nu betydande. Inte minst ger höjningar av barnbidrag samt studiebidrag familjer och unga en bättre ekonomisk situation. Med några månader kvar till valdagen konstaterar vi att de borgerliga partiernas mål är skattesänkningar, fortsatt vinstjakt i välfärden, försämrat anställningsskydd och lagstiftning om lägre ingångslöner. SD traskar i deras patrull och Jimmie Åkessons favoriter är M och Kd. Vi behöver en stark socialdemokrati för att fackföreningarna ska kunna vara starka och hävda medlemmarnas intressen. Därför är det viktigt att vi röstar den 9 september.

Matts Jutterström

Förbundsordförande i Pappers

Det finns faktiskt skillnader!

När alla partier liknar varandra minskar lusten att rösta. Det spelar liksom ingen roll om man röstar på socialdemokrater eller moderater när de mest kopierar varandra och ställer samma krav på hårdare tag.

Men det finns faktiskt skillnader.

Det handlar om jobben. Det handlar om välfärden och inte minst våra pensioner.

För även om vi just nu upplever en strålende högkonjunktur kan vi se att den inte omfattar alla. Jobben finns i storstäderna, arbetslösheten är mycket högre bland utrikes födda och inkomstklyftorna i Sverige ökar mest i hela OECD.

Vill vi ha ett rättvisare Sverige måste vi rösta på de partier som vill sluta klyftorna.

Alliansen ifrågasätter till exempel arbetstryggheten, de borgerliga partierna - inklusive Sverigedemokraterna - vill lagstifta om sänkta löner för nyanställda. De vill försvaga facket och motverka sammanhållningen på arbetsmarknaden.

Om Alliansen och Sverigedemokraterna vinner valet kommer den svenska arbetsmarknaden att bli än mer orättvis. Det är klart att vi därför måste gå och rösta för ett rättvisare samhälle.

LO-ekonomerna konstaterade nu på försommaren att vi har ett underskott i välfärden. Alliansens gigantiska skattesänkningar har trasat sönder det välfärdsnät som skulle fånga upp oss. Den röd-gröna regeringen har inte riktigt förmått att sy ihop alla revor efter de borgerliga åren. Sjukvården går fortfarande på knäna, äldreomsorgen brister och skolresultaten har bara börjat vända uppåt efter flera katastrofala år.

Hela pensionssystemet är i gungning, det saknas pengar

och frågan är om vi har råd att äta oss mätta efter 65 eller 67 eller när vi nu i framtiden har råd att gå i pension.

Det finns all anledning att gå till valurnorna den nionde september. Vi måste säga nej till fler skattesänkningar och ja till en anständig sjukvård. Vi som bor i Stockholms län drabbas ju varje dag av det moderata storhetsvansinnet i form av Nya Karolinska, världens dyraste sjukhus. Fram till 2040 beräknas det kosta 61,4 skattemiljarder, men kostnaderna stannar inte där. Tilläggsavtal om nya dörrar och nya kläder driver hela tiden upp kostnaderna.

Akutmottagningen på Nya Karolinska ekar tom trots alla miljarder. Läkarna sitter och rullar tummarna medan patienterna får tränga ihop sig på länets övriga sjukhus.

Sverige har det lägsta antalet vårdplatser i hela EU. Sjuksköterskor flyr vården för att lönerna är låga och jobbet för hårt. Den offentliga sektorn har allt svårare att rekrytera personal och det drabbar framför allt primärvården och kanske särskilt primärvården i glesbygd. Regeringen har pytsat in miljarder till både patienter och personal, men det krävs mer och då kan man inte rösta på partier som vill sänka skatten.

Moderaterna vill att vi i stället ska betala sjukvården själva, att vi precis som i USA får köpa dyra försäkringar för att få tillgång till den bästa sjukvården och att de som inte har råd får nöja sig med basutbudet. Det är därför de hänger kvar vid projekt som Nya Karolinska, Moderaterna vill att marknadskrafterna ska ta över hela sjukvården.

Den som hellre vill ha en jämlik sjukvård får rösta på något annat.

Välfärdsunderskottet har också drabbat skolan. Vi lever fortfarande med sviterna av Jan Björklunds klåfingri-

ga detaljstyrning av skolan, mössan på, mössan av. Han gick minsann till storms mot flumskolan. Under hans tid blomstrade friskolor och gick i konkurs. 15 000 elever stod utan skola när JB-koncernen gick i putten. Ägarna mjölkade skolorna på skattepengar, elever fick gå om och Jan Björklund förfasade sig över riskkapitalisterna.

Det fria skolvalet blev dock kvar vilket innebar att välsituerade familjer kunde fortsätta att välja fina skolor medan resten fick gå där det fanns plats. Segregationen ökade, likvärdigheten minskade och barnens skolresultat rasade. Den röd-gröna regeringen försökte visserligen stoppa vinstjakten nu på försommaren, men en riksdagsmajoritet av allianspartier och sverigedemokrater röstade för fortsatt pengarullning.

Ska det bli ordning på skolan krävs en helt annan mandatfördelning i riksdagen.

Barnen är förlorarna precis som pensionärerna. Alliansen sänkte skatten för dem som arbetar medan pensionärerna fick betala mer. I dag har minst 231 500 svenska pensionärer så låga pensioner att de klassas som relativt fattiga. Svenska pensionärer är fattigast i Norden vilket innebär att de kanske har pengar till hyran, men knappast till kläder, mediciner och tandläkarbesök.

Första maj lovade statsminister Stefan Löfven ett extra tillskott till inkomstpensionen. LO föreslår att man i stället bör förstärka själva pensionssystemet. I vilket fall ser både Socialdemokraterna och Landsorganisationen de äldres behov.

Moderaterna, däremot, de vill sänka skatten med 27 miljarder under nästa mandatperiod. Det betyder mindre pengar till vården, skolbarnen och pensionärerna. Och Sverigedemokraterna är inget alternativ för de vill också sänka skatten och minska stödet till den kommunala välfärden.

Det finns verkligen skillnader mellan partierna och det är därför det är så viktigt att gå och rösta.

Eva Franchell

Ledarskribent på Aftonbladet

Robert Nyberg

Den svenska modellen ska utvecklas - inte avvecklas!

Den 9 september går vi till val. Socialdemokraterna lanserar i och med det största trygghetsprogrammet i modern tid. Sverige ska bli tryggare – med en bättre välfärd och hårdare tag mot brottsligheten. Sverige är starkare när vi håller ihop.

Vi Socialdemokrater står upp för schyssta löner och trygga anställningar oavsett bransch, yrke eller vem det är som arbetar. Utmaningen de kommande åren är att fortsätta pressa arbetslösheten, särskilt bland nyanlända, och då ska inte jobb i yrken där det inte råder brist på arbetskraft i Sverige gå till andra än de som lever och bor i Sverige.

I stället för dagens system vill vi införa en prövning av behovet på arbetsmarknaden. Prövningen ska göras av en myndighet, med råd och insyn från arbetsmarknadens parter, med utgångspunkten att det inte ska vara möjligt

att erbjuda jobb till personer utanför EES i yrken där det inte råder brist på arbetskraft i Sverige.

Vi ska öka trycket på oseriösa arbetsgivare. Därför vill vi införa tuffare förhandskontroller av företag som ansöker om tillstånd för arbetskraftsinvandring och en straffsanktionerad anmälningsskyldighet för arbetsgivare som ändrar anställningsvillkor. Arbetstagare som utnyttjas eller drabbas av att arbetsgivare missköter sig ska ha rätt till skadestånd.

Höstens val handlar både om vad Socialdemokraterna vill och vad alternativet är. Vi vill öka tryggheten och utveckla den svenska modellen – inte avveckla den. Alla ska kunna leva på sin lön. Det ska vara ordning och reda på arbetsmarknaden. Vi ska säkra finansiering av välfärden för alla som behöver den. Det ska bli fler poliser på våra gator så att alla känner trygghet. Vårt mål är att ingen ska bli sjuk av sitt arbete. Blir du sjuk så ska du kunna lita på att din försäkring finns där och stöttar dig, och du ska få snabb hjälp tillbaka till hälsa och jobb.

Sverige har en arbetsmarknadsmodell som kombinerar

hög anställningstrygghet för löntagarna med stor flexibilitet för arbetsgivare. Lagen om anställningsskydd, Las, skyddar anställda från att godtyckligt bli av med jobbet. Samtidigt finns goda möjligheter för arbetsgivare och fack att komma överens om undantag från turordningsreglerna och hjälp till omställning för de som sägs upp. Självklart ska en arbetsgivare inte behöva behålla medarbetare som saknar tillräckliga kvalifikationer för jobbet efter en omorganisation. Men precis så är lagstiftningen utformad.

Den svenska modellen bygger på att löntagare är med i facket. Det är ni i Pappers och de andra fackförbunden som ser till att löne- och avtalsvillkor följs och att nödvändiga försäkringar finns, inte minst avtals- och tjänstepension.

Sverige behöver starka arbetsmarknadsparter som tar gemensamt ansvar för lönebildning och den huvudsakliga regleringen av villkoren på svensk arbetsmarknad. Den svenska modellen har inneburit höga reallöneökningar för vanligt folk, förutsebarhet förutsägbarhet med internationellt sett få konfliktdagar och trygghet för den enskilde.

Den förra högerregeringens politik ledde till att balansen på arbetsmarknaden rubbades till löntagarnas nackdel. När avdragsrätten för A-kassa och fackföreningsavgift togs bort så lämnade tusentals både A-kassor och fackliga organisationer. Samtidigt behölls arbetsgivarnas rätt att göra avdrag för medlemskap i arbetsgivarorganisation.

Sverige ska konkurrera med kunskap och kompetens, inte låga löner. Till skillnad från högerpartierna vill regeringen inte att riksdagen ska lagstifta om löner. Arbetsmarknadens parter ska självständigt avtala om lönebildningen. För att det ska fungera och balansen på arbetsmarknaden ska upprätthållas krävs att många är med i facket. Att göra det billigare att vara medlem i ett fackförbund är därför en viktig del i att utveckla den svenska modellen.

I höstens val står vårt alternativ mot Moderaternas politik för en ökad otrygghet.

Moderaterna går till val på en anti-facklig politik med försämringar av anställningsskyddet och förslag på att göra det lättare för arbetsgivare att sparka sina anställda. Det skulle innebära ett hårt slag mot svenska löntagare och stärka arbetsgivarens makt på bekostnad av arbetstagarerna.

Moderaterna vill också införa marknadshyror. Enligt en rapport som SABO släppte 2016 skulle det leda till högre hyror för ett stort antal hushåll. Fler skulle behöva bostadsbidrag för att klara sig. Även finanspolitiska rådets årliga rapport för 2017 bekräftade att hyreshöjningar på tusentals kronor i månaden skulle bli att vänta om marknadshyror infördes. Särskilt skulle detta drabba ensamhushåll och ensamstående föräldrar.

Moderaternas planerade skattesänkningar kommer framför allt att gynna höginkomsttagare, genom avskaffad värnskatt och minskad marginalsatt. Det är omvänd Robin Hood-politik som skulle innebära att de som tjänar mest ska bidra mindre till välfärden. Detta i ett läge när svenska skolor, sjukhus och äldreboenden behöver mer resurser, inte mindre.

Som om allt detta inte räckte vill Moderaterna, tillsammans med de andra Allianspartierna och Sverigedemokraterna, även lagstifta om lägre löner. Det vore inte bara ett slag mot hela grunden för den svenska modellen utan också något som på sikt kan leda till lägre löner för svenska arbetare i stort.

Medan Moderaterna står upp för höginkomsttagarnas intressen är vi socialdemokrater stolta över att vara partiet för vanligt folk. För pensionärer och barnfamiljer, för alla de kvinnor och män som genom hårt arbete skapar vårt välbefinnande och bygger Sverige starkt. Den svenska modellen ska utvecklas – inte avvecklas. Det ser vi fram emot att gå till val på i höst.

Anders Ygeman

Gruppledare för Socialdemokraterna i riksdagen

Anders Ygeman är uppvuxen i Hagsätra och bosatt i Årsta i Stockholm. Han var Sveriges inrikesminister från den 3 oktober 2014 till den 27 juli 2017. Anders har varit ordinarie riksdagsledamot sedan 1996. Den 11 september 2016 valdes Anders Ygeman till ny ordförande för Socialdemokraterna i Stockholm efter Veronica Palm. Ygeman valdes av ett enhälligt extra årsmöte. Anders Ygeman representerar Stockholm i riksdagen sedan 1995. Som ordförande för Socialdemokraterna i Stockholm får han ansvar för att leda och utveckla politiken och organisationen

I bland får jag frågan om varför facket ska lägga sig i politiken. Mitt svar är alltid det samma: därför att politik handlar om våra medlemmars villkor, både på jobbet och i hela samhället. Och vi vet av lång erfarenhet att Socialdemokraterna är det parti som står på vår sida när det gäller. När partiet och LO samarbetar, då får vi någonting gjort. Självt gick jag med i både facket och Socialdemokraterna när jag var ung metallarbetare. Jag var helt enkelt trött på orättvisorna. Jag ville förbättra mina och jobbarkompisarnas arbetsvillkor.

Vi går inte ut i vår fackliga valrörelse för partiets eller Stefan Löfvens skull. Vi gör det för våra medlemmars skull. För den som sitter i kassan på stormarknaden, tröstar ledsna barn på förskolan, bygger bostäder och kör lastbil. Och för dig som producerar pappersprodukter här i Hallstavik. Vi går ut i valrörelsen för att vi vill fortsätta att förändra och för att vi vill ha en regering som tycker att en bra välfärd och justa arbetsvillkor är viktigare än skattesänkningar för de som redan har det gott ställt.

För kommer ni ihåg hur det var för fyra år sedan? Efter

åtta år med borgerlig regering? Med 140 miljarder i skattesänkningar, urholkade trygghetssystem och en arbetslöshet på rekordnivåer? Nu vill de få chansen igen. De vill till och med gå ännu längre än förra gången.

De vill inskränka strejkrätten. Sympatiåtgärder ska förbjudas och arbetsgivaren ska få shoppa runt bland de avtal som är billigast. De vill urholka arbetsrätten och förändra turordningsreglerna. Det skulle betyda att du i praktiken blir provanställd på livstid. Du kan få sparken när som helst och av vilket skäl som helst. De vill lagstifta om sänkta löner. Det skulle inte bara pressa allas lönenivåer nedåt. Det skulle innebära att vi överger den svenska partsmodellen där det är fack och arbetsgivare som sätter löner, inte politikerna.

Det finns en enda positiv sak med Moderaterna, och det är att alltid brukar genomföra det de säger att de ska genomföra. Och det här är vad de har sagt att de ska göra. Så tro mig, får de chansen i höst kommer förslagen att bli verklighet. Det har de Jimmie Åkessons ord på. För det är ju med hjälp av Sverigedemokraterna som Moderater-

na hoppas kunna genomföra den råaste högerpolitik vi upplevt i vårt land sedan tjugotalet. En röst på SD är en röst för Ulf Kristersson som statsminister, svårare än så är det inte.

LO jublar verkligen inte åt allt som Socialdemokraterna och regeringen gör. Det finns områden där vi tycker att de borde vågat mer och gått längre. Men skillnaderna inför valet är ändå tydliga. Socialdemokraterna har under sina snart fyra år i regeringsställning levererat. Sverige har nu den högsta sysselsättningen i hela EU. Statens finanser har gått från ett underskott på 60 miljarder till ett överskott på 46 miljarder. Velfärden har fått mer pengar, taket i a-kassan har höjts liksom barnbidraget. Skatten för pensionärer har sänkts och tandvården har blivit billigare för vanligt folk. Det är sådant som skapar ökad trygghet för vanligt folk.

Men det finns områden där vi från LO:s sida vill göra mer. För det första ska vi ha trygga jobb. De osäkra anställningarna måste bli färre, tillsvidareanställningarna på heltid ska vara norm och arbetsrätten ska utvecklas, inte avvecklas.

För det andra måste vi få en jämlik skola. Alla unga, oavsett var man bor eller varifrån man kommer, ska gå i en skola med undervisning av hög kvalitet. Och våra skattepengar ska gå till skolan, inte hamna i fickorna på aktieägare.

För det tredje måste vi fortsätta att bygga ut välfärden. Det ska vara tryggt att arbeta, bo och bli gammal i hela Sverige. Vi måste investera för jobb, service och trygghet i både stad och på landsbygd. Förbättra sjukförsäkringen och höja pensionerna. En ska inte bli fattig när man blir sjuk, arbetslös eller gammal. Men om vi ska lyckas med allt detta måste vi ha en regering som lyssnar på oss. Som tycker att villkoren för LO:s och Pappers medlemmars är viktigare än att sänka skatten för de rika.

Därför tänker vi ge järnet för att se till att Sverige får en fortsatt socialdemokratiskt ledd regering med LO-medlemmen Stefan Löfven som statsminister. Och jag hoppas att du som läser detta vill hjälpa till med det!

Karl-Petter Thorwaldsson
LO:s ordförande

Därför vill LO ha en socialdemokratiskt ledd regering

Socialdemokraterna är garanten för trygghet på jobbet. De skapar möjlighet för vanligt folk att utvecklas och låter fack och arbetsgivare bestämma villkor och lön. Socialdemokraterna vill ha ordning och reda i skolan, fler och mer välutbildad personal i äldreomsorgen. De vill att vård alltid ska ges efter behov, aldrig efter plånbokens tjocklek. De vill stoppa vinstjakten i välfärden. Socialdemokraterna vet att jobb och tillväxt är en förutsättning för utveckling och trygghet i hela landet.

Därför är Moderaternas politik dålig för vanligt folk

En moderatledd regering med stöd av Sverigedemokraterna vill sänka lönen och göra jobben otrygga för vanligt folk. De vill sänka skatten för de rika och gynna fåtalet. De vill låta pengar som skulle gå till välfärd försvinna i skatteparadis. Trots att otryggheten ökar vill de inte investera i välfärd i hela landet.

■ TYCK TILL OM VALET 2018

Nu är det knapt fyra månader kvar till valet. I medierna är det starkt fokus på vilket av blocken som ska kunna bilda regering efter valdagen, vilket har satt valfrågorna lite på andra hand.

Hur många kommer att delta i valet var det första frågan som vi ställde till några av våra medlemmar. Vi tycker att det är otroligt viktigt att alla som är berättigade att rösta också gör det. Valet är vårt viktigaste medel för att påverka de politiska besluten. Genom valet kan vi påverka vilken politik som ska föras och samtidigt utkräva ansvar för den politik som förts. Genom valet utser vi våra företrädare i de beslutande församlingarna – såväl i kommuner och landsting som nationellt.

Det andra frågan var - vilket fråga anser du är den viktigaste i valet?

Roligt att många ställde upp och besvarade de två frågor som ställdes! Stor tack för det! PappersMagasinet kommer att ge ut ett extra nummer av tidningen som blir valnummret.

Aleksandar

ÖRJAN OLSSON

Fastighet

"Jag kommer att rösta! Känner att det är både min rättighet och plikt att göra det.

För mig kommer alltid vården komma på första plats. Jag vill se kortare köer och vården utlokaliserad närmare patienten. Jag vill se en bättre mödravård!"

MIKAEL ANDERSSON

Emballering - dagtid

"Jag kommer att delta i valet! Att man vill försvaga arbetsrätten och negativt förändra LAS engagerar mig. Det måste vi hjälpas åt att stoppa!"

PATRICK JÖNSSON

PM 12

"Jag kommer att rösta i valet! För mig är den viktigaste frågan förändringar i pensionssystemet. Hur det kommer att påverka pensionåldern. Man ska inte behöva dö på jobbet!"

CLAES KARLSSON

Kemikalielossning

"Självklart kommer jag att rösta! Det viktigaste frågan för mig är att vinsten i välfärden måste bort!" Vinstjagande ska inte försämma kvaliteten inom skolan, vården och omsorgen.

MICKE HOLMBERG

Rullarlaget - EMB

"Ja, jag kommer rösta den 9 september! Jag ser att det framtida jobbet kommer att bli mer kompetenskrävande än dag. Därför tror jag att skolfrågan är oerhört viktigt!"

STEFAN ANDERSSON

Emballering

"Jag tänker rösta, det gör jag alltid.

Det är faktiskt en fråga som är viktigare än någon annan! Pensionerna. Pensionerna funkade inte, de ligger på för låg nivå och vanligt folk klarar sig knappt. Vi kommer att hamna på en pensionsnivå på ca 50 procent av lönen. Den måste vara åtminstone 10-15 procent högre. Man borde ta hand om de som jobbar/har jobbat och betalt skatt.

PETER JANSSON

Förrådet

"Jag kommer definitivt att rösta i valet den 9 september! De frågor som intresserar mig mest är välfärdsfrågor. Jobsatsningar borde vara högt på agenda i partiernas valprogram. En levande landsbygd är ett måste! Fiber ska inte vara en lyxfråga. Alla borde ha möjligheten att komma åt den. Sen vill jag se ett tryggt pensionssystem. Man får inte bli fattigpensionär efter att ha jobbat i många år!"

HELÉN KARLSSON

Emballering

Jag tänker rösta!

Två frågor är viktigare än andra. Pensionerna och invandringen. Pensionssystemet klarar inte av sin uppgift utan att människor planerar väldigt mycket och har privata sparanden. Invandringen ska vara human. Som det ser ut idag så står man på vänt alldeles för länge och hinner komma in i samhället då man kanske får ett utvisningsbeslut. Vi ska ta hand om folk på ett bra sätt.

Ett Sverige för alla, inte bara de rikaste

Mitt i ett Sverige som går bra ekonomiskt, spelar människors klassbakgrund större och större roll för allas våra möjligheter. Vi dras isär och ställs mot varandra. Så ska vi inte ha det. Just därför går Vänsterpartiet till val på jämlikhet. De rika har fått tillräckligt, nu är det dags att börja fördela rättvist.

Vänsterpartiets löfte i valet 2018 är att skapa ett Sverige för alla, inte bara för de rikaste. Sverige ska åter bli det mest jämlika landet i världen.

Förr oss börjar det med jobben. Alla ska ha rätt till ett tryggt jobb; ett fast jobb, där heltid är norm och deltid en möjlighet. För oss är det självklart att full sysselsättning ska vara målet för den ekonomiska politiken. En trygg inkomst ger människor större frihet. Vi anser också att det är avgörande att Sverige har starka fackföreningar och just därför vill vi stärka fackens roll.

I Sverige ställs löntagare mot varandra i allt högre ut-

sträckning. Det är en farlig utveckling och vi vet vilka som tjänar på motsättningar. Inte är det den vanlige löntagaren, utan mörkbruna krafter. Det är helt avgörande för en sund arbetsmarknad att alla som arbetar i Sverige ska garanteras rimliga löne- och arbetsvillkor och då måste kollektivavtalens ställning på arbetsmarknaden stärkas och den svenska modellen försvaras och utvecklas. Som ett led i det har Vänsterpartiet drivit igenom ett återinförande av avdragsrätt för fackföreningsavgiften. Det är en jämlikhetsreform som inte hade kommit till utan Vänsterpartiet vid förhandlingsbordet. Vi vet att för många innebär det här skillnaden mellan att stå utanför facket och att gå med. En stark fackföreningsrörelse är inte bara avgörande för rimliga löner och arbetsvillkor på arbetsmarknaden utan också en hörnsten i arbetet för att öka jämlikheten i samhället.

Det senaste året har Socialdemokraterna öppnat upp för inskränkningar i strejkrätten. Det handlar om att stänga möjligheten för andra än det kollektivavtalsbärande förbundet att genomföra stridsåtgärder på en arbetsplats. Bakgrunden gäller konflikten i Göteborgs hamn. En så-

dan inskränkning skulle öppna för att fler arbetsgivare ägnar sig åt "avtalsshopping", alltså att man väljer ett avtal som är "billigare" och ställer olika fackliga organisationer mot varandra. Risken växer då också för att arbetsgivare bidrar till startandet av egna fackförbund som de kan teckna fördelaktiga avtal med. Det finns ingen som helst anledning att begränsa strejkrätten i Sverige. Därför varnar vi regeringen: rör inte strejkrätten. Gör ni det kommer det mycket allvarligt att påverka våra möjligheter att samarbeta fram över. Vilket vore synd för alla som vill se ett jämlikare Sverige.

Vi har sedan 2014 förhandlat fram ett 90-tal reformer för att minska klyftorna och för att stärka välfärden i Sverige. Det har varit viktiga reformer som gjort livet lättare att leva för stora grupper människor. Det är en stor anledning att rösta på oss. Vi är det enda partiet som aktivt arbetar för att täppa igen klyftorna. Jag vill påstå att det bara är Vänsterpartiet som har en politik för jämlikhet. Varje annat parti i riksdagen står idag för en ekonomisk politik där klyftorna får fortsätta öka; genom att vägra att höja skatterna, genom att vilja sänka skatterna, genom att ställa löntagare mot varandra.

Ytterligare ett skäl att rösta på oss är att vi är det enda partiet som inte vill ha borgerliga partier i regering. Så märkligt är det faktiskt i svensk politik idag. Stefan Löfven har gång efter annan helt öppet klargjort att han helst regerar med Centern och Liberalerna. Det där är att på förhand ge upp jämlikheten och en rödgrön politik som gör skillnad. Då handlar politiken om makt och spel – inte om att förändra Sverige. Vilka av de 90 reformer som Vänsterpartiet har förhandlat fram är Löfven beredd att offra för att få regera med borgerliga partier? Är det skattesänkningen som gör att fler har råd att vara med i facket? Är det stödet som ser till att det nu byggs tusentals nya hyresrätter – eller är det resurserna till förlossningsvården? Löfven måste ge väljarna besked före valet.

Ett tredje och mycket angeläget skäl att lägga sin röst på oss, är att vi är det enda partiet med en ordentlig plan mot Sverigedemokraterna och det de står för. En röst på Vänsterpartiet i valet i höst, det är den bästa rösten mot Sverigedemokraterna och den rasism och splittring de står för. SD lever på människors oro, rädsla och utsatthet. De behöver samhällsproblemen, för det är då som de kan skylla på sina syndabockar. Därför är det livsviktigt att politiken förbättrar vardagen för vanliga löntagare,

för vanliga pensionärer, för alla som oroar sig för framtiden. I stad och land, för var och en. Den politiken är det vi i vänstern som har. Vi mobiliserar för välfärd, trygga jobb och löner och pensioner som går att leva på. Vi låter inte SD komma undan när de äter luncher med bolagens lobbyister och sen plötsligt svänger om vinster i välfärden. De sänker gärna skatten för höginkomsttagare, samtidigt som de gapar om systemkollaps.

Jag vill avsluta med och säga att vi står inför ett vägval. Den 9 september är din röst lika mycket värd som Sveriges rikaste. Använd den för att skapa en framtid som tillhör oss alla – inte bara några få. Rösta på Vänsterpartiet!

Jonas Sjöstedt

Vensterpartiets partiledare

Jonas med avdelningens 100-års historiken

Tillsammans kan vi skapa en bättre framtid. Den viktigaste lärdomen av socialdemokratins historia är just detta: samhället går att förändra. När socialdemokratin växte fram levde många människor fortfarande i föreställningen att tillvaron avgjordes av ödet eller av en högre makt. Arbetarrörelsens främsta uppgift blev att visa att orättvisorna och den sociala misären hade att göra med brister i samhällets organisation, och att denna organisation inte var given. Människorna, vi tillsammans, kan ta makten över framtiden. Jag tycker det är viktigt att påminna sig om politikens betydelse även idag. Vi lever i en tid med snabba förändringar, men tillsammans har vi möjlighet att påverka vilket samhälle vi ska ha och hur vår gemensamma framtid ska se ut.

Vi Socialdemokrater har bytt inriktning på politiken i Norrtälje kommun. Vi har gått från Moderaternas ensidiga fokus på privatiseringar och skattesänkningar till investeringar i bostäder, jobb, skola och vård. Vi har spridit strålkastarljuset från enbart staden till att nå hela kommunen. Vi märker nu att det ger effekt. Inflyttningen är stor, bostadsbyggandet når rekordnivåer, kunskapsresultaten höjs i skolan, vi har fler medarbetare inom vården och många offentliga investeringar genomförs runt om i kommunen. Samtidigt är vi långt ifrån nöjda – många utmaningar återstår.

Tillväxten måste komma alla invånare till del genom bättre välfärd. Trygghet ska vara en rättighet för alla, och inte enbart ett privilegium för några få. Hela Norrtälje kommun ska leva och utvecklas, inte bara Norrtälje stad. Det är något vi Socialdemokrater har med oss inom alla verksamhetsområden. Vår politik syftar till att minska klyftorna – inte bara mellan människor, utan även mellan orter. Därför vill vi fortsätta investera för en trygg kommun som håller ihop.

Vi vill se ett Hallstavik i stark utveckling. Det är långt ifrån bara kommunen som påverkar utvecklingstakten, och det är glädjande med den kraft som finns hos invånare, föreningsliv och företagare i bygden. Många bruksorter runt om i Sverige brottas med problem, men Hallstavik har klarat omställningen bra i jämförelse med många andra. Den positiva trenden ska vi tillsammans bygga vidare på. Vi har fattat ett antal viktiga beslut under mandatpe-

”Hela kommunen ska leva och utvecklas – då behövs fortsatta investeringar för en trygg kommun som håller ihop”

rioden för att stärka utvecklingen. Ungdomsmottagningen har åter öppnat, och vi har etablerat ett kommunalt kontaktcenter i centrum där alla invånare och företagare kan få samma service som i staden. Ett nytt utegym är på plats. Upprustningen av torget är startad. Bygget av den nya folkhälsoparken pågår. Vi har sålt mark för fler bostäder och Roslagsbostäder planerar nya hyreslägenheter i centrum. Beslut om investering i en ny förskola är fattat, och snart kommer även bygget av ett nytt badhus att dra igång.

Så vill vi fortsätta att bygga Hallstavik starkt. Det är inte slumpen som avgör vår gemensamma framtid. Den makten har vi tillsammans. För att hela kommunen ska leva och utvecklas behövs fortsatta investeringar för en trygg kommun som håller ihop. Det måste få gå före Moderaternas skattesänkningar.

Ulrika Falk

Kommunstyrelsens ordförande (S)

Socialdemokraterna

■ KJELL RAUTIO OM FÖRSÄKRINGSKASSAN

Ett stort renoveringsarbete återstår!

Den som tror att LO anser att man löst problemen i sjukförsäkringen genom att sparka Ann-Marie Begler har inte följt med i sjukförsäkringsdebatten. Den som gjort det vet däremot att LO vill se betydligt större förändringar än så. Dagens lagstiftning (rehabiliteringskedjan) är ohållbar och måste förändras i grunden.

Tyvärr har de som stödjer denna lagstiftning, dvs allianspartierna och SD, idag majoritet i riksdagen. Regeringen kan därför inte enkelt ändra i lagstiftningen. Det är inte förvånande att högerpartierna försvarar och vårdar sitt systemskifte. Detta är grundproblemet bakom de larmrapporter vi den senaste tiden tvingats ta del av. Bortsett från att regeringen tagit bort den bortre tidsgränsen (stupstocken) är det alltså i princip samma regelverk som borgarna införde 2008 (rehabkedjan) som gäller än idag.

Detta är också bakgrunden till att LO sedan lång tid tillbaks krävt är att regeringen ska ta bort det siffrersatta sjukpenningmålet i Försäkringskassans regleringsbrev (sjukpenningtal 9,0 år 2020). Detta siffermål förstärker

bara de brister i lagstiftningen som gör att sjuka på orimliga grunder blir av med sitt försäkringsskydd och tvingas till Arbetsförmedlingen (AF), trots att de helt uppenbart inte kan arbeta. Att det på Försäkringskassan (FK) som SVT:s Agenda och tidningen ETC visat utvecklats vad som kan betecknas som en avslagskultur, som till och med på vissa FK-kontor påverkar handläggarnas lönesättning, skadar naturligtvis tilltron till sjukförsäkringen som trygghetssystem.

Så som det fungerat de senaste åren, där FK allt för ofta avslagit sjukpenningansökningar pga att de anser att den försäkrade kan ta ett teoretiskt "hitte-på-jobb", är fullständigt oacceptabelt. Att FK samtidigt dragit ner på sin samverkan med såväl arbetsgivarna som AF gör situationen ännu mer ohållbar. Detta har lett till att allt för många, inte minst medlemmar i olika LO-förbund, blivit av med sin ekonomiska trygghet och "ramlat mellan myndighetsstolarna".

Det regeringen gjorde förra veckans fredag (27 april) var att ta steg i rätt riktning. Det är bra att man justerar FKs regleringsbrev så att vikten av den försäkrades ekonomiska trygghet och FKs ansvar att samverka med andra myndigheter och aktörer betonas starkare. Att re-

geringen dessutom markerar att sjukförsäkringspolitiken behöver en nystart, eller "gå in i en ny fas" som socialministern uttryckte det, är också välkommet. Det behövs en förskjutning bort från fixeringen vid att ensidigt pressa ner sjukpenningtalet till att istället motverka sjukfrånvarons orsaker och förstärka de system som underlättar återgången i arbete.

Positivt är även att regeringen nyligen tillsatt den kompetente juristen Claes Jansson att leda en utredning som ska se över den bristfälliga lagstiftningen rörande den arbetsförmågeprövning som FK gör mot ett "normalt förekommande arbete" samt hur regelverket kan göras mindre stelbent och mer utformas utifrån att vi har individuellt varierande omställningsförmåga ("särskilda skäl"). Samtidigt meddelar Socialdepartementet att de håller på att se över reglerna så att fler kan bli beviljade sjukersättning (förtidspension). Det är ohållbart att vi ska ha vad som sedan 2008 sannolikt är OECDs hårdaste kvalifikationsregler för sjukersättning. Sammantaget är dessa två utredningar mycket viktiga och leder förhoppningsvis fram till att lagstiftningen förändras.

Utöver detta har regeringen aviserat att man ska fortsätta att höja inkomsttak i sjukförsäkringen så att fler får hela sin inkomst försäkrad. Detta är viktigt för att upprätthålla den allmänna försäkringens legitimitet. Regeringen ska också mildra karensens negativa effekter genom att införa ett karensavdrag. Detta är bra inte minst för att mildra de orättvisor som karensdagen skapar, vilket framför allt drabbar arbetarkvinnor som ofta har långa arbetspass och oregelbunden arbetstid, deltid osv.

Ska vi få en långsiktigt stabil, rimlig och trygg sjukförsäkring krävs alltså betydligt mer än de åtgärder som hittills presenterats. Det är borgarnas lagstiftning (rehabkedjan), inte Anne-Marie Begler eller någon annan generaldirektör på FK, som varit och fortfarande är det stora problemet i sjukförsäkringen.

Får högern möjlighet kommer de att gå vidare i sitt systemskifte – med ytterligare en karensdag, ännu snävare tidsgränser och sänkta ersättningsnivåer. De vill också återinföra den kontraproduktiva stupstocken (bortre tidsgränsen) i sjukförsäkringen. Detta har Ulf Kristersson och hans vänner på högerkanten varit mycket tydliga med. Med dem får vi en ännu stramare och otryggare sjukförsäkring än vi har idag.

Även om LO vill gå längre pekar ändå de justeringar som

regeringen gjort den senaste tiden i rätt riktning. Fortfarande återstår dock ett omfattande renoveringsarbete innan vi kan säga att vi har en rimlig och trygg sjukförsäkring. Hur det går i höstens riksdagsval kommer att vara avgörande. Den som vill se en rimligare och tryggare sjukförsäkring bör inte rösta på SD eller något av allianspartierna.

Kjell Rautio

LO-utredare

Kjell Rautio

Utredare

E-post: kjell.rautio@lo.se

Telefon: 070-619 25 70

Arbetar som välfärdsutredare vid LOs enhet för Velfärd, Utbildning och Arbetsmarknad (VUA).

Socialförsäkringarna är ett av de politikområden som ska skapa möjligheter för människor att växa och kunna förverkliga "sina bästa stämningars längtan". Jämlikhet, frihet och tillväxt hör ihop och förutsätter varandra. Ungefär så kan mitt välfärdspolitiska credo kort formuleras.

I botten är jag ekonomisk historiker, med ett bultande kärnfackligt hjärta. Jag föddes i en arbetarfamilj i Vittangi (Kiruna kommun) den kalla vintern 1964. Den svenska välfärdsstaten och utbildningssystemet är två av de viktigaste hävstångarna som hittills stått mig tillbuds i min resa genom det svenska klassamhället.

■ VAD VILL MODERATERNA OCH ELISABETH SVANTESSON

Här är några exempel på hur Moderaterna ska få loss pengar för att gynna höginkomsttagare:

- Moderaterna vill spara på a-kassan och aktivitetsstödet med 4,7 miljarder kronor årligen.
- De vill göra så att färre omfattas av ersättningssystemen än i dag, vilket innebär att 1,6 miljarder kronor dras in.
- De vill spara in 4,5 miljarder kronor på sjukförsäkringen.
- Moderaterna vill spara 2 miljarder kronor genom att skära ner på bland annat Arbetsmiljöverket och Arbetsförmedlingen.
- De vill slopa alla extratjänster, som ger bland annat långtidsarbetslösa och nyanlända jobb med stor framgång.
- De vill skära i bland annat arbetsmarknadsutbild-

ningen. Här hittar de sex miljarder kronor.

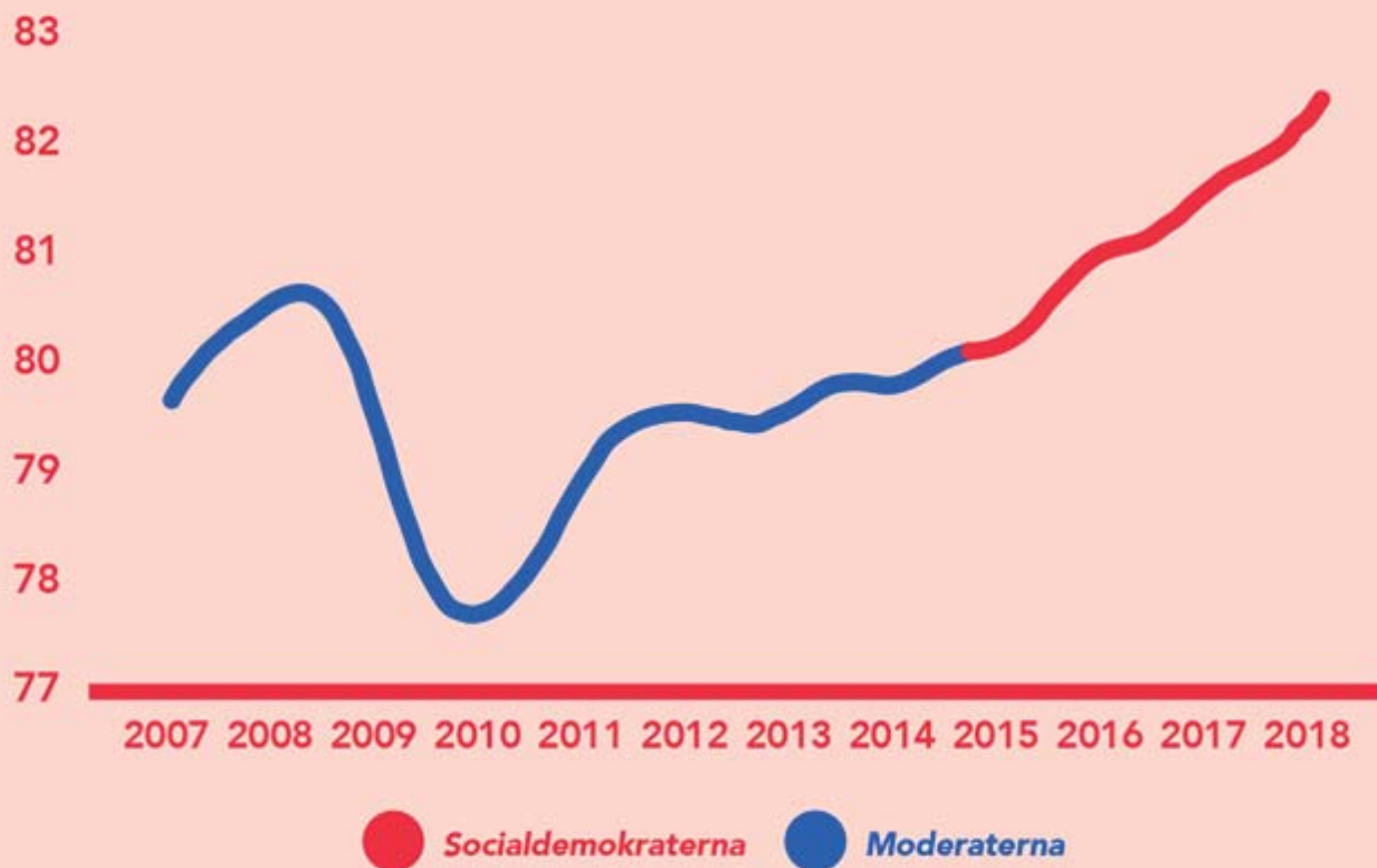
- De vill dra in 10 miljarder genom att ta bort byggsubventioner som används för att bygga till exempel hyresrätter med rimliga hyror.
- De vill höja de redan skyhöga påminnelseavgifterna för CSN och slopa studiestartsstödet.
- De vill höja skatten för de som har sjuk- och aktivitetsersättning.
- Moderaterna vill också slopa det extra stödet till skolor i fattigare områden.
- De vill dessutom få loss 5,7 miljarder kronor genom att "omprioritera" i bland annat förlossningsvården och psykiatri.

Moderaternas förslag om A-kassan:

- A-kassan ska tydligt uppmuntra till att söka och skaffa jobb, eftersom det är viktigt att värna a-kassans roll som omställningsförsäkring
- A-kassan sänks till 760 kronor dag 1-100 och till 680 kronor därefter. Dessutom kortas a-kassan till ett år, eller 265 ersättningsdagar, och aktivitetsstödet begränsas så att det upphör vid en arbetslöshet som är längre än tre år.
- Moderaternas utformning av A-kassan leder till ytterligare cirka 21 000 jobb jämfört med dagens a-kassa.
- Källa: <https://moderaterna.se/kassan>

INTE PÅ 25 ÅR HAR SÅ MÅNGA HAFT JOBB I SVERIGE

Sysselsättningsgrad 20-64 år, procent

SENASTE NYTT

INRIKES

Sämré vård med färre undersköterskor 07:26

Blondinbellas lägenhet mest klickad 07:09

Hundratals skolplatser saknas 07:03

Löfven väntar på svar 06:37

Kemikalier i "naturliga" krämer 06:33

Hovrätten synar sexköpshärva i Malmö 06:22

Ny metod för mänskliga stamceller 05:26

Hittad avklädd och skadad på väg 04:50

Datainspektionen: Ändra grundlagen 04:18

Börje får inte bli kommunhamster 01:39

Visa fler

UTRIKES

Masslakt av kyckling i Hongkong 07:24

AFTONBLADET AVSLÖJAR

Kvinnors ställning i samhället och som har en demokratisk uppbyggnad, eller

2. en sammanslutning som finns inom ett politiskt parti och som arbetar för att stärka kvinnors ställning i samhället och som har en demokratisk uppbyggnad.

Det krävs att partiet är representerat i riksdagen.

Sökande
Sverigedemokraternas kvinnoförbund

Sökanden är en sådan kvinnoorganisation som avses i punkt 1 eller 2 ovan (ange tillämpligt alternativ).

Stödet ska betalas till
Bö 5280-7005
(Kontonummer i bank /bankgironummer)

Anställda ska vara egenhändigt undertecknad av en behörig företrädare för en kvinnoorganisation som avses i p. 1 ovan.

För en kvinnoorganisation som inte är ett politiskt parti ska anställda vara egenhändigt undertecknad av en behörig företrädare för det politiska parti som organisationen tillhör.

(Underskrift av behörig företrädare för kvinnoorganisationen /partiet)

Handlingar som styrker rätten för den/dem som undertecknat ansökan att företrädare för kvinnoorganisationen eller partiet i ärendet ska bifogas.

"Så lurade SD till sig miljonbidrag"

Den politik Sverigedemokraterna (SD) har drivit genom motioner i arbetsmarknadsutskottet samt i reservationer under den nuvarande mandatperioden är en politik som försvagar facket och hotar upprätthållandet av den svenska modellen. Politiken minskar också anställningsskyddet för löntagare och motverkar sammanhållningen i samhället och på arbetsmarknad.

1. FRÅGAN OM ATT UTÖKA UNDANTAGEN FRÅN TURORDNINGSREGLERNA I LAS

Lagen om anställningsskydd, LAS, skyddar svenska arbetstagare vid avsked och uppsägning och syftar till att stärka arbetstagaren. I SD:s omfattade kommittémotioner för arbetsmarknaden (motion 2014/15:2812, 2015/16:2239, 2016/17:2511, 2017/18:2643) föreslår partiet förändringar i lagen om anställningsskydd (LAS) för ett förbättrat företagsklimat. SD anser att lagen om anställningsskydd, som den är utformad i dag, hämmar tillväxten och företags anställningsbenägenhet, med motiveringen att det är riskfyllt att anställa, och att lagen i dag försvårar möjligheterna att behålla nyckelpersoner.

Partiet föreslår därför att arbetsgivarens möjlighet att undanta vissa anställda från turordningsreglerna utökas från två till fem anställda. SD är alltså inte emot LAS i sin helhet, men vill ha en uppluckring och avreglering i arbetsrätten. Vid två tillfällen har SD även reserverat sig i frågan om LAS (betänkande 2014/15:AU4, 2016/17:AU7) och i reservationerna föreslår partiet samma utökning av undantagen från turordningsreglerna som i kommittémotionerna. Sverigedemokraterna vill alltså utöka undantagen från turordningsreglerna i LAS, en linje som visar att SD ställer sig på arbetsgiversidan och som innebär att partiet antar en position som ligger långt ut på högerkanten. För löntagare innebär förslaget att anställningsskyddet i praktiken helt avskaffas i mindre företag. Sverigedemokraternas argumentation om att en förändring av LAS skulle leda till ökad sysselsättning stämmer inte enligt Lars Calmfors, professor i internationell ekonomi vid Stockholms universitet. I en intervju med Dagens Industri säger Calmfors att forskningen i stället visar att en uppluckring av LAS inte skulle ha någon effekt på sysselsättningen och arbetslösheten totalt sett. Samtidigt föreslås i en enskild motion "Turordningsreglerna" skriven av Jeff Ahl, att undantagen återställs till nivån före 2002, då lagen om två undantag infördes. Ahl anser att en änd-

ring av turordningsreglerna är viktig för att ”skydda [de] svenskar /.../ från att kunna bli utbytta mot individer som kommer från länder i världen som inte har den svenska modellen som tradition” (motion 2016/17:2588). I Ahls motivering till förslaget står också att ”dagens svaga och korrupta fackförbund sviker i allt för stor utsträckning sina medlemmar idag”. När det gäller turordningsreglerna godkänner SD alltså en enskild motion som direkt motsätter sig det egna partiets förslag. Uppseendeväckande är även att Ahls förslag syftar till att förändra lagen så att den ska förhindra arbetare med invandrarbakgrund att komma in på arbetsmarknaden. Han skriver även i motionen att dagens undantag, där två personer är undantagna från turordningsreglerna, är att önska, men att det bara fungerar i ett homogent Sverige. Ahls motion om turordningsreglerna är inte bara rasistisk, den visar även på stor okunnighet om den svenska modellen, och den intar uttryckligen en antifacklig position.

2. FRÅGAN OM OBLIGATORISK OCH STATLIG A-KASSA

I Sverige är a-kassan frivillig och gemensamt finansierad. Facket har hand om a-kassorna, och ersättning ges till den som är arbetslös i syfte att stimulera omställning på arbetsmarknaden. Under nuvarande mandatperiod har Sverigedemokraterna drivit förslag om att förstatliga arbetslöshetskassan, göra den obligatorisk, samt att flytta administrationen till Försäkringskassan. Partiet vill även återgå till en 100-dagarsregel i arbetslöshetsförsäkringen, en regel som innebär att en arbetssökande under de första 100 dagarna enbart behöver söka jobb i sitt geografiska närområde samt inom sitt kompetensområde. SD vill även höja ersättningstaket och öka antalet dagar som deltidsarbetslösa har rätt till a-kassa. Förslagen presenteras i SD:s sammanfattande kommittémotioner där partiet som motivering till förslagen skriver att a-kassan ska utgöra en del av socialförsäkringssystemen, och att den obligatoriska a-kasseavgiften ska finansieras via skattsedeln (motion 2017/18:2643, 2017/18:2526, 2016/17:2511, 2016/17:2233, 2015/16:2239, 2014/15:2955, 2014/15:2812). Även den borgerliga alliansen gick 2006 till val med löftet om att införa en obligatorisk a-kassa. I den parlamentariska socialförsäkringsutredningen (2015) som granskat effekterna av en skattefinansierad, obligatorisk a-kassa, är dock en av de slutsatser som dras att ”fördelarna med en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring kan uppnås även i en frivillig för-

säkring” (SOU 2015:21 792). Utredarna förespråkar en frivillig arbetslöshetsförsäkring som förvaltas och administreras av facket. Även TCO:s tidigare samhällspolitiska chef Roger Mörtvik förordar den nuvarande a-kassemodellen och menar att dagens system är kostnadseffektivt, kräver liten administration i relation till omfattningen av utbetalningar och har kortare handläggningstider jämfört med myndigheter som hanterar liknande uppgifter.

Ahls motion om turordningsreglerna är inte bara rasistisk, den visar även på stor okunnighet om den svenska modellen, och den intar uttryckligen en antifacklig position.

Mörtvik menar dessutom att ett förstatligande av a-kassan är ett hot mot upprätthållandet av den svenska modellen och de fackliga organisationernas styrka. I länder där a-kassan är obligatorisk är den fackliga organisationsgraden märkbart lägre. En trolig konsekvens av SD:s förslag är alltså att facket skulle tappa medlemmar och därigenom styrka att representera arbetare. Det skulle vara ett angrepp mot en av den svenska modellens hörnpelare

3. FRÅGAN OM STAPLING AV TIDSBEGRÄNSADE ANSTÄLLNINGAR

2016 behandlade riksdagen arbetsmarknadsutskottets betänkande ”Skärpta åtgärder mot missbruk av tidsbegränsade anställningar” (2015/16:AU5). I betänkandet ställer sig utskottet bakom regeringens förslag om att ändra i lagen om anställningsskydd (LAS) genom att begränsa möjligheten att stapla tidsbegränsade anställningar (viss-tidsanställningar) på varandra. Lagstiftningen hade kritiserats av facket eftersom konsekvensen av att stapla olika former av tidsbegränsade anställningar lett till att arbetstagare fastnat i osäkra anställningar. Redan 2013 krävde även EU-kommissionen att regeringen skulle stoppa missbruket av tidsbegränsade anställningar eftersom det stred mot EU:s visstidsdirektiv som inte tillåter att visstidsanställningar staplas i all oändlighet. Att ignorera kommissionens krav kunde för Sveriges del ha lett till en stämning i EU-domstolen för fördragsbrott. I voteringen för att stoppa staplingen av tillfälliga anställningar var SD det enda partiet i riksdagen som röstade emot förslaget. I sin reservation till betänkandet skriver SD:s Sven-Olof Sällström att förslaget är både olyckligt och onödigt, och han försvarar sin position genom att påstå att missbruk av tidsbegränsade anställningar inte understöds av forskningen. Detta trots att SCB:s arbetskraftsundersökning

”Utvecklingen av tidsbegränsat anställda” från 2015, visar just på förekomsten av arbetsgivares missbruk av visstidsanställningen. SD försvarade också sin position genom att påstå att förslaget inskränker på den svenska modellen. I stället för att stå upp för den svenska modellen, menar journalisten och utredaren Mats Wingborg, att SD:s argument snarare synliggör partiets otydlighet och okunnighet gällande de arbetsmarknadspolitiska frågorna. Att arbetsmarknadens parter gör upp om villkor i kollektivavtal är grundbulten för den svenska modellen, men samtidigt finns lagar som bland annat reglerar anställningsformer. I sin bok ”Den blåbruna röran” ställer Wingborg frågorna: ”Vill Sällström inte ha några sådana lagar alls? Ska frågan om anställningsformer helt lämnas över till arbetsmarknadens parter? Och om Sällström ändå tänker sig att det ska finnas lagar, då måste det väl vara möjligt att förändra dem?” (Wingborg 2016). SD framförde ytterligare ett argument i frågan. Partiet ställde sig kritiskt till förslaget om skärpta åtgärder mot missbruk av tidsbegränsade anställningar eftersom de anser att regeringen vill ändra i lagen för att tillfredsställa EU, in för att det är ett bra förslag i sig. Därför röstade partiet nej i frågan. Att följa SD:s linje skulle för Sverige som medlemsland i EU innebära att inte följa EU:s direktiv, ignorera EU-kommissionens krav och riskera stämning till EU-domstolen. Osäkerheten för löntagarna på svensk arbetsmarknad skulle därmed öka.

4. FRÅGAN OM NY ANSTÄLLNINGSFORM – LÄRLINGSANSTÄLLNINGEN

I SD:s skuggbudget för 2016 presenterade partiet sitt förslag om en ny lagstadgad anställningsform för lärlingar. Förslaget presenteras även i partiets inriktningsprogram för arbetsmarknad (2011). I bland annat kommittémotionen 2017/18:2526 beskriver partiet lärlingsanställningen. SD föreslår att arbetsgivaren ska vara befriad från att betala arbetsgivaravgifter, att anställningen bör jämföras med en provanställning och att den nya anställningsformen ska ersätta nystartsjobben som i dag förmedlas via Arbetsförmedlingen. Förslaget är också att lagfästa en minimilön. I en intervju med SVT Nyheter från 2017 menar SD:s ekonomisk-politiska talesperson, Oscar Sjöstedt, att förslaget ligger nära Alliansens förslag om inträdesjobb. Förslaget om lärlingsanställningar är ett avsteg från den svenska modellen där arbetsgivarorganisationer och facket förhandlar om lönevillkoren. Att lagstifta om minimilön hotar den fackliga legitimiteten, och kan

VALET 2018

leda till att fackförbundens motparter inte vill förhandla när minimilönen redan är bestämd. Framför allt innebär förslaget att de löner som fastställs i kollektivavtal inte ska gälla för vissa grupper, och att staten upphäver den minimilön som parterna träffat kollektivavtal om. Enligt Dan Holke på LOTCO Rättsskydd är förslaget ett tydligt brott mot en rad internationella konventioner, bland annat ILO:s kärnkonventioner 87 och 98, som skyddar den fackliga föreningsrätten och rätten att träffa kollektivavtal.

FLIP-FLOP-PARTIET

Tidigare undersökningar, bland annat Tankesmedjan Tidens rapport ”Stödpartiet” från 2014 drog slutsatsen att SD under mandatperioden 2010–2014 svängt i flera arbetsmarknadspolitiska frågor. En slutsats av undersökningen i den här rapporten är att SD under nuvarande mandatperiod även ändrat åsikt och ståndpunkt i flera centrala arbetsmarknadspolitiska frågor. Några exempel på detta är:

- Under SD:s första mandatperiod 2010 röstade partiet emot en höjning av a-kassan. Men i inriktningsprogrammet för arbetsmarknad från 2011 presenterar partiet ett förslag om höjd a-kassa. Inför valet 2014 gick partiet åter ut med ett förslag om höjning. Däremot stötade SD Alliansens budget, vilket i praktiken innebar att SD övergav sitt eget förslag och röstade för en budget som inte stöttade en höjning av a-kassans tak.
- Återkommande föreslår SD lagstiftning som ligger inom parternas förhandlingsområden. Roger Hedlund har bland annat lagt flera motioner för att utreda lagstiftad rätt till heltid. Partiet föreslår även statlig inblandning mot delade turer, och att lagstifta om minimilön i förslaget om lärlingsanställningar. Samtidigt röstade SD nej till stapling av tidsbegränsade anställningar med bland annat argumentet att frågan bör göras upp av parterna och att det strider mot principerna i den svenska modellen.
- SD säger sig värna om strejkrätten och uttrycker att det är en viktig del av den svenska modellen. Men under mandatperioden har partiet lämnat in motioner som tyder på motsatsen. Sedan 2015 har SD:s riksdagsledamot Markus Wiechel drivit frågan om översyn av fackliga sympatiåtgärder i flera motioner (motion 2015/16:3100, 2016/17:2518, 2017/18:2087). Wiechel motiverar sitt förslag genom att påstå att ”Det bör vara en självklarhet

att oskyldiga inte straffas". Vidare beskriver Wiechel att "tyvärr är det inte så idag, på grund av rätten till fackliga sympatiåtgärder". Han föreslår i stället att vi måste "komma till rätta med fackliga sympatiåtgärder".

- I flera motioner, bland annat motionen 2014/15:2812, skriven av Mattias Karlsson med flera, föreslår SD att införa den så kallade vita jobb-modellen. Det är en upphandlingsmodell som bland annat förespråkar krav på kollektivavtalsenliga villkor och

binder underentreprenörer till samma regler som huvudentreprenören vid offentlig upphandling. Detta för att motverka lönedumpning och osunda arbetsvillkor. I februari 2016 sa Sven-Olof Sällström att "krav på kollektivavtal i offentliga upphandlingar överensstämmer med vår politik", men vid omröstningen i november samma år fällde SD regeringens proposition för offentlig upphandling när de i stället röstade med Alliansen.

SLUTSATS

SVERIGEDEMOKRATERNA – ETT ARBETARPARTI PÅ RIKTIGT?

Den här rapporten har granskat sex arbetsmarknadspolitiska frågor som Sverigedemokraterna drivit genom motioner i arbetsmarknadsutskottet samt i reservationer. Granskningen visar att den politik SD har drivit under den nuvarande mandatperioden är en politik som vill försvaga facket, vill hota upprätthållandet av den svenska modellen, minska anställningsskyddet för löntagare och motverka sammanhållningen i samhället och på arbetsmarknaden. Det gäller alla de sex utvalda frågorna. I frågan om utökade undantag från turordningsreglerna i LAS värnar varken Sverigedemokraternas huvudförslag eller ledamot Ahls motstridiga motion om arbetarkollektivet. I stället föreslås en uppluckring av LAS, ett förslag som hotar anställningstrygg-

heten. I frågan om obligatorisk och statlig a-kassa blir konsekvenserna av Sverigedemokraternas förslag en lägre facklig organisationsgrad och en svagare fackföreningsrörelse. Denna syn på a-kassan synliggör partiets antifackliga inställning. I frågan om stapling av tidsbegränsade anställningar är SD det enda partiet i riksdagen som röstade nej till skärpta åtgärder mot missbruk av tidsbegränsade anställningar. Dessutom visar SD:s agerande att drivkraften för partiets ställningstagande i frågan inte bottnar i att representera arbetares intressen, utan i att motsätta sig EU. I frågan om etableringsåtgärder för nyanlända präglas SD:s motioner av skrivningar som speglar partiets nationalistiska värderingar. SD:s förslag, och motståndet mot etableringsåtgärder, syftar inte till att skapa en trygg arbetsmarknad för alla. I stället hotar förslagen sammanhållningen på arbetsmarknad

Valet 2018 – mycket står på spel

Vi behöver en politik som gör att vanligt folk får det bättre. Och för att samhället ska hålla ihop.

Sverige ska vara ett tryggt land. Sverige ska vara tryggt att arbeta, leva och åldras i. Alla ska omfattas av tryggheten. Därför behöver vi en politik för full sysselsättning, välfärd, trygghet och jämlikhet. Dessa frågor hänger nära samman. En ökad sysselsättning är bästa sättet för att minska de sociala klyftorna i samhället. En stark välfärd är avgörande för att skapa trygghet.

Ökade klyftor är inte bara orättvist. Det drabbar också tillväxt och utveckling. Det visar aktuella rapporter från OECD och IMF.

Ett avgörande vägval

Vi står inför flera politiska vägval. Utgången av valet 2018 kommer få stor betydelse för vilket land vi vill skapa. Det handlar om många avgörande frågor:

- Löner. Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänstern vill att alla ska ha anständiga löner. Allianspartierna vill se fler låglönejobb. Det skulle inte bara innebära att vi skul-

le få arbetstagare som inte kan leva på sin lön. Vi skulle också få en lönepress nedåt som skulle påverka många i LO-jobb.

- Arbetsrätt. Arbetarrörelsen vill att anställda ska känna trygghet på jobbet, det handlar om anställningstrygghet, möjlighet att påverka arbetet och en säker arbetsmiljö. Allianspartierna vill, med stöd av SD, luckra upp anställningstryggheten och undergräva det fackligt arbete, bland annat genom att göra fackligt medlemskap och medlemskap i a-kassan dyrare och genom att motsätta sig avdragsrätten för fackligt medlemskap.

- Jobb och trygghet. Den rödgröna regeringen vill göra stora investeringar i infrastruktur. Det behövs för att göra Sverige bättre, men också för att skapa nya jobb. En politik för sysselsättningen är det viktigaste medlet för att skapa trygghet. Allianspartierna vill istället skära ner i de offentliga satsningarna. Det är en omvänd sysselsättningspolitik som kommer skapa arbetslöshet.

- Trygghet i arbetet. Ett fortsatt rödgrönt styre innebär mer trygga jobb. De skapar i sin tur möjlighet för vanligt folk att utvecklas. Allianspartierna vill tvärtom underminera anställningstryggheten. Men osäkra jobb skapar

osäkra människor. Det bidrar till stress och minskat välmående. Osäkra jobb gör också att anställda utför sina arbetsuppgifter på ett sämre sätt. Det förlorar alla på.

- Velfärd. Den rödgröna regeringen vill stärka välfärden genom att öka de offentliga investeringarna. Socialdemokraterna vill ha ordning och reda i skolan och mer välbildad personal i äldreomsorgen. Socialdemokraterna vill också investera rejält i höjda barnbidrag och pensioner. Allianspartierna vill inte göra lika stora satsningar i välfärden. För dem är det viktigare att sänka skatterna. Allianspartierna försvarar att riskkapitalbolag kan ta emot skattepengar för välfärd, men låta en del av pengarna försvinna till vinster i skatteparadis.

Sammanfattning:

- Valet 2018 handlar om vi ska ha ett tryggt Sverige eller ett Sverige som allt mer glider isär.

Nej till ett Sverige där osäkerheten ökar

Ett Sverige med ökade klyftor leder till ökade klyftor i hälsa, upplevd stress och välmående. En annan effekt blir växande klyftor i medellivslängd mellan olika grupper i samhället.

Sambanden är tydliga. Ju jämlikare ett samhälle är, desto fredligare, friskare och mer högpresterande ter sig dess befolkning.

I dag finns flera bostadsområden med en hög andel människor som har låga inkomster eller är arbetslösa. Sociala klyftor mellan olika människor och bostadsområden bidrar att bryta sönder tilliten mellan människor och är en grogrund för motsättningar och kriminalitet.

För att minska brottslighet behövs därför en dubbel strategi. Polisen måste få resurser för att kunna agera effektivt och kriminaliteten måste tryggas ner genom förebyggande insatser. Inte minst handlar det om att stärka den sociala tryggheten. Men också om att involvera människor för att förbättra bostadsområden och arbetsplatser.

Sammanfattning:

- Ökade sociala klyftor bryter sönder tilliten mellan människor och banar väg för kriminalitet.

Nej till ett mer ojämlikt Sverige

De ekonomiska klyftorna har ökat i flera decennier. Även VALET 2018

arbetarrörelsen har ett ansvar för utvecklingen. I politiken är det emellertid tydligt hur motsättningarna sett ut. Arbetarrörelsen har försökt att försvara jämlikheten medan alliansen inte ansett att det varit ett problem att klyftorna ökat.

Nu har den rödgröna regeringen byggt upp svensk ekonomi. I dag står den stark. Nu höjs barnbidraget, pensionärsskatten försvinner, rätt till avdrag för medlemskapet i facket införs. Allt fler har ett jobb att gå till. Nu är det tid att stärka den svenska modellen och låta vanligt folk få skörda vinsterna.

En moderatledd regering med stöd av Sverigedemokraterna vill rasera den svenska modellen. Moderaterna vill sänka skatten ännu mer för de rika och gynna fåtalet. De vill göra våra anställningar mer otrygga. De vill tillåta privata vinstuttag ur vår gemensamma välfärd.

Samtidigt vill de lägga mindre pengar där otryggheten ökar: i skolan, vården och omsorgen. De vill stifta lagar som sänker människors löner. Lagar som sätter vår trygga välfungerande svenska modell ur spel. Med deras politik ökar otryggheten för vanligt folk.

Valet handlar främst om en sak: Vilken regering kan bäst öka tryggheten för vanligt folk?

För ett tryggare Sverige

Vi behöver en politik för ett tryggare Sverige. Då krävs krafttag:

- Investera stort i välfärden. Svensk ekonomi är starkare än på flera decennier. Men om kvaliteten i välfärden ska upprätthållas behöver kommunerna kraftigt ökade resurser de kommande åren. Enligt Konjunkturinstitutet behövs 70 nya miljarder fram till 2021 för att möta de behov som finns i skola, vård och omsorg. Men höjd kommunalskatt är fel väg att gå. Den är lika hög för en undersköterska som för en direktör. I stället bör staten tillföra dessa pengar till kommunerna och landstingen genom ökade statsbidrag. Det skulle vara den största satsningen i modern tid och ge 130 000 nya välfärdsjobb: undersköterskor, barnskötare och lärare. Allt detta kostar pengar men vi har råd. Det är motsatsen vi inte har råd med: att elever lämnar skolan utan fullständiga betyg, att gamla inte får den omsorg de behöver och att anställda i vård och omsorg jobbar tills de blir sjuka.

- Satsa på utbildning för riktiga jobb.

Robert Nyberg

Arbetsmarknaden i Sverige är glödhet. Aldrig tidigare har det varit så stor brist på arbetskraft. Problemet är inte brist på jobb utan brist på kompetens, inte minst i LO-yrken. Samtidigt har vi en hög arbetslöshet bland de som inte har utbildning. I den gruppen hittar vi de unga som drabbats av den svenska skolans problem och många nyanlända. Om vi inte ska få en ny underklass dominerad av utlandsfödda och unga utan gymnasieutbildning måste vuxen- och arbetsmarknadsutbildningen byggas ut. Men med rättigheter kommer också skyldigheter. Alla måste själva ta ansvar för att skaffa sig en utbildning för att kunna ta de jobb som finns, kort sagt en utbildningsplikt.

- Höj barnbidraget och skatten på kapital

Det är dags för skördetid för vanligt folk. Arbetstagare måste få en större del av det välstånd som skapas. Därför är det positivt att Socialdemokraterna föreslagit att barnbidraget och studiebidraget ska höjas med 200 kronor till 1250 kronor per månad och barn. Det här är den första höjningen på 10 år och den innebär en fördubbling jämfört med vårt vallöfte om en höjning med 100 kronor. Det är också positivt att Socialdemokraterna vill avskaffa den särskilda pensionärsskatten och också föreslår att ett första steg ska tas efter nästa val.

Sammanfattning:

- Det behövs stora investeringar för att förbättra välfärden och öka tryggheten.

Moderaterna och KD är beredda att bilda regering med stöd av SD

Sverigedemokraterna (SD) brukar hävda att de varken står till höger eller vänster. Men vid SD:s Landsdagar 2015 satte Jimmie Åkesson ner foten i sitt linjetal. Han deklarerade att SD:s mål är att få bilda regering med Moderaterna och KD. Vid SD:s landsdagar. Vid Åkessons sommartal 2017 utvecklade han idén och förklarade att målet är att bilda ett "nytt konservativt block med M och KD".

Detta är ett budskap som Jimmie Åkesson har upprepat. När Decemberöverenskommelsen föll i oktober 2015 skickade SD ut ett brev till moderata kommunpolitiker med budskapet att de var beredda att fälla den rödgröna regeringen tillsammans med allianspartierna.

Samtidigt är många inom SD irriterade på att Moderaterna inte öppnat famnen ännu mer. Vid SD:s Landsdagar 2017 kritiserade Åkesson Moderaternas ledare Ulf Kristersson för att inte erkänna att han kommer att behöva stöd från SD för att kunna bilda regering efter valet 2018. Åkesson tyckte emellertid inte att det var något problem att Moderaterna under senare tid tagit röster från SD: "Det behöver inte vara fel. Om Moderaterna ökar genom att kopiera vår politik visar det att det lönar sig att göra så för Moderaterna. Då kanske de fortsätter att driva de frågorna också i framtiden", sade Åkesson.

Under senare år har allianspartierna haft möjlighet att ta över regeringsmakten med stöd av SD, men Alliansen har varit splittrade i frågan. Moderaterna och KD hävdar att de kan tänka sig att styra landet med stöd av SD, medan Centern och Liberalerna har gått tagit avstånd från tanken.

I januari 2017 deklarerade Moderaternas tidigare ledare Anna Kinberg Batra att hon öppnade för ett samarbete med SD, bland annat i riksdagens utskott. Hon deklarerade också åter igen att Moderaterna kan tänka sig styra Sverige med stöd av SD även om de inte vill släppa in SD i en regering.

I flera kommuner har styr också alliansen med stöd av SD trots att de rödgröna är större än alliansen. Det handlar om bland annat Gävle, Berg, Skinnskatteberg, Högsby, Alingsås och Tranås. Dessa kommuner har fungerat som "testballonger" för att undersöka om det är möjligt för Moderater och KD att normalisera samarbetet med SD.

Anna Kinberg Batras uttalande ledde till att Moderaterna förlorade många sympatisörer. Det ledde till sist till att hon tvingades att avgå som partiledare. I oktober 2015 blev Ulf Kristersson ny partiledare för Moderaterna. Synen på SD är dock densamma som tidigare. Även Kristersson kan tänka sig att ta makten med stöd av SD. Även Kristersson tillåter samarbeten mellan Moderater och SD.

Frågan är vad som händer efter valet 2018 om de rödgröna blir större än alliansen. Ledningarna inom Moderaterna och KD vill att alliansen då tar över makten med stöd av SD, men Centern och Liberalerna säger nej. Så vad händer. Ytterst kan Centern och Liberalerna tvingas att bestämma sig – vill de samarbeta med SD eller med Socialdemokratin?

Det politiska landskapet kan beskrivas på olika sätt. Ett sätt är att beskriva att de rödgröna och alliansen är två huvudalternativ. Men sprickorna i alliansen har blivit allt större. En annan möjlig beskrivning är därför Moderaterna och KD både ingår i alliansen men också i en konstellation tillsammans med SD.

Enda sätter att förhindra att SD får inflytande efter valet är att stärka den rödgröna regeringen. Socialdemokratin kommer aldrig att samarbeta med SD och aldrig att ta makten med stöd av SD.

Sammanfattning:

- Ulf Kristersson är beredd att styra Sverige med stöd av SD.

SD är ett arbetarfientligt högerparti

SD bedriver högerpolitik. Det sker på flera olika sätt. Genom att driva högerkrav, genom att vika sig för alliansen och genom att bluffa om finansiering av välfärden.

SD:s agerande kan delas in i fem kategorier.

För det första. Åsikter där alliansen och SD driver samma linje:

- Alliansen och SD säger gemensamt nej till att reglera vinsterna i välfärden. Enligt den utredning om vinster i välfärden som letts av Ilmar Reepalu bör det införas ett vinsttak på sju procent på investerat kapital plus statslåneränta. Det skulle ändå innebära en vinst över genomsnittet i näringslivet. Men Alliansen och SD säger nej. De vill inte ingripa för att förhindra att skattepengar försvinner till skatteparadis.

- Alliansen och SD är eniga om att turordningsreglerna i Lagen om anställningsskydd (LAS) ska bli svagare, även om de är oeniga om hur drastiska förändringarna ska vara. En uppluckring av LAS skulle innebära att arbetsgivarna fick mer makt att välja vilka anställda som ska få vara kvar när en verksamhet skärs ner. En missuppfattning är att den nuvarande ordningen är stelbent. Om de fackliga organisationerna och arbetsgivaren är överens går det redan i dag att göra avsteg från LAS. För fackliga organisationer är det viktigt att verksamheten är effektiv, det skapar utrymme för löneökningar och gör jobben säkra. Det betyder att fackliga organisationer är angelägna att nyckelpersoner blir kvar. Men den nuvarande ordningen ger facket en stark förhandlingsposition. Därigenom kan de fackliga organisationerna ställa krav på goda arbetsvillkor och en bra kompensation för dem som förlorar jobben. Alliansen och SD är dock överens – de vill se svagare fackföreningar.

- Alliansen och SD har säger nej till att ställa krav på kollektivavtalsliknande villkor vid offentliga upphandlingar. Till sist gjorde den rödgröna regeringen om förslaget och fick därigenom stöd från KD. Det innebar att krav på kollektivavtalsliknande villkor bara ska ställas vid större upphandlingar med ett värde på mer än 1,2 miljoner kronor. SD, Moderaterna, Liberalerna och Centern sade nej även till detta.

- I grundskolan finns en överrepresentation av barn från hem där föräldrarna har lång utbildning i de fristående skolorna. I de kommunala skolorna är det tvärtom en överrepresentation av barn med föräldrar med kort utbildning. En orsak till den sociala snedrekryteringen är att de fristående skolorna oftast använder kösystem vid

intagning. De föräldrar som tidigt sätter barnen i kö för en skola är oftast långutbildade. Flera socialdemokrater har därför velat ändra på intagningssystemet. Men alliansen och SD säger nej. De hävdar att de fristående skolorna även i fortsättning ska få sköta intagningen.

- I flera kommuner har ett stort antal friskolor lett till en överetablering av skolor. De har ibland inneburit ökade kostnader för kommunerna eftersom lokaler har stått tomma. Många socialdemokrater har föreslagit att kommunerna bör få vetorätt vid etablering av nya friskolor. Men alliansen och SD säger nej.

- Inom vården är kommunerna i dag tvingade att använda vårdvalssystemet inom primärvården. Det betyder att kommuner inte kan säga nej till ytterligare etableringar av privata vårdcentraler. Erfarenheten från Stockholm är att vårdvalet ökar antalet vårdaktörer i höginkomstområden och minskar antalet i låginkomstområden. Dessutom har systemet visat sig bli dyrt. Många socialdemokrater vill därför att kommunerna själva ska få bestämma om de ska använda vårdvalssystemet inom primärvården. Men alliansen och SD säger nej. Alliansen och SD har till och med sagt nej till att utreda frågan.

- Alliansen och SD vill tillsammans återinföra stupstocken i sjukförsäkringssystemet. En sådan stupstock fanns under den förra perioden av Alliansstyret men har tagit bort av den nuvarande regeringen. Stupstocken innebar att sjuka människor blev helt avstängda från möjligheten att få sjukpenning, helt oavsett sjukdomsläge. Detta betyder dock inte att vi kan vara nöjda med dagens system. Även det måste reformeras. Allt fler sjuka nekas idag sjukpenning. Det är en felaktig politik. Alla som är sjuka ska ha rätt till ersättning.

För det andra. Frågor där SD på egen hand bedriver en politik som står ännu längre till höger än alliansen:

- SD:s skatteförslag innebär en större omflyttning från fattiga till rika än alliansens förslag. SD:s förslag, som bygger på ett stort generellt grundavdrag, skulle ge garanterade stora skattelättnader för höginkomsttagare, medan låginkomsttagare skulle få betydligt mindre skattesänkningar räknat i kronor och ören. SD:s skatteförslag innebär att den som tjänar 100 000 kronor i månaden får en skattelättnad på 46 000 kronor om året. Låginkomsttagare skulle få en mycket mindre skattesänkning. Dessutom riktar sig SD:s grundavdrag enbart till dem som har ett förvärvsarbete. Framförallt skulle sjukskriva och arbetslösa missgynnas.

- SD vill återinföra vårdnadsbidraget och höja det kraftigt (i dag finns inget generellt vårdnadsbidrag men det kan införas på kommunal nivå). SD vill också återinföra sambeskattningen. Konsekvensen skulle bli att kvinnor oftare stannar hemma och tar ansvar för hushålls och barn. Det skulle skapa en försämrad jämställdhet och kvinnor skulle bli mer beroende av mannens inkomst.

- SD:s förslag om ett vårdnadsbidrag skulle minska möjligheten till integration. I dag finns många nyanlända som hamnar utanför arbetslivet alltför länge. Det är också

Robert Nyberg

Robert Nyberg

särskilt vanligt att nyanlända kvinnor med kort utbildning hamnar utanför arbetslivet. Därför behövs stimulanser i form av utbildningar och introduktioner till arbetsmarknaden. SD:s politik går i motsatt riktning. Ett höjt vårdnadsbidrag skulle leda till att ännu fler av dessa kvinnor blir fastlåsta utanför arbetslivet.

- SD är det enda partiet i riksdagen som vill försvaga aborträtten. SD vill sänka gränsen för aborten från den 18:e veckan efter graviditeten till den 12:e veckan.
- Under början av hösten 2016 gick alliansen och SD samman lade fram en misstroendeförklaring mot tre svenska ministrar. Misstroendeförklaringen mot Peter Hultqvist fick dock skrinläggas efter att Liberalerna och Centerpartiet bytt uppfattning. SD, Moderaterna och KD fortsatte dock att kräva att Peter Hultqvist skulle avgå. SD drev också helt på egen hand fram en misstroendeförklaring mot Stefan Löfven. Den fick inte stöd från något av allianspartierna. SD var mer entusiastiska för att alliansen skulle ta över makten än vad alliansen var själv.

För det tredje. SD:s politik går inte ihop. SD vill både sänka skatten och bygga ut delar av välfärden:

- SD bluffar. SD:s företrädare hävdar att partiet vill satsa på äldreomsorg och skolan. Men SD kräver att statsbidragen till kommunerna ska minska med 73 miljarder kronor fram till 2020. Till en del vägs detta upp av särskilda statliga satsningar som SD vill göra och av öknings

av de kommunala skatteintäkterna. Resultatet blir ändå ett minus som ökar till 35 miljarder 2020. Detta skulle ofrånkomligen tvinga fram nedskärningar i den kommunala välfärden. SD:s utlovade pengar till äldreomsorg och skola skulle gå upp i rök.

För det fjärde. När det kommer till kritan stödjer SD hellre alliansen än står kvar vid sina egna förslag:

- Inför valet 2014 lovade SD högre pensioner och en förbättrad a-kassa. Men i riksdagen röstade SD för Alliansens budgetförslag, trots att det var sämre för pensionärer och arbetslösa än regeringens förslag till budgetproposition. För SD var pensionärernas och de arbetslösas välfärd uppenbarligen inte tillräckligt viktigt. Det var viktigare att försöka avsätta den rödgröna regeringen.
- Efter 2014 har alliansen slutat att lägga fram gemensamma budgetförslag. När budgeten för 2015 skulle tas upp i riksdagen deklarerade dock SD:s Jimmie Åkesson att SD föredrog den Moderata budgeten framför den rödgröna. Även då var det viktigare att slå mot den rödgröna regeringen än att försvara välfärden för pensionärer och arbetslösa.

För det femte. SD struntar i goda villkor i arbetslivet:

- Vid SD:s landsdagar 2017 behandlades fem motioner om arbetsmarknaden. I en föreslogs allmän arbetsplikt, i en annan att arbetsförmedlingen ska privatiseras, två handlade om differentierade arbetsgivaravgifter och en om lägre sociala avgifter för unga anställda. Det mest slående är emellertid vad som INTE diskuterades på landsdagarna 2017. Hit hör trygga anställningar, låg arbetslöshet, fackliga rättigheter, säker arbetsmiljö, acceptabla löner, och jämställdhet. Om detta hade SD inget nytt att säga. SD är uppenbarligen föga intresserat av frågorna.

Sammanfattning:

- SD driver en högerpolitik som missgynnar LO:s medlemmar och gynnar de rika.

Mats Wingborg

Journalist och författare

Trygghet för vanligt folk

VALET 2018 HANDLAR OM vilka som vill och kan öka tryggheten för vanligt folk. En moderatledd regering med stöd av Sverigedemokraterna vill sänka lönerna och göra jobben otryggare. De vill låta pengar som skulle gå till välfärd försvinna till skatteparadis.

Trots att otryggheten ökar vill de hellre sänka skatten för de rika än att investera i välfärd i hela landet.

Vårt alternativ är ett annat. Vi vill ha trygghet på jobbet. Vi vill att alla barn ska få kunskaper och utvecklas i skolan och att vården alltid hjälper den med störst behov först, inte den som har tjockast plånbok. Vi vill stoppa vinstjakten i välfärden. Vi menar att jobb och tillväxt är en förutsättning för utveckling och trygghet i hela landet. Vi vill ha ordning och reda i migrationspolitiken.

Sverige har aldrig varit rikare än vi är i dag och aldrig haft så stora möjligheter att bygga för framtiden. Men då måste vi ha en regering som sätter vanligt folks trygghet främst. Därför stöder vi Socialdemokraterna. De har visat att de kan ta ansvar för Sverige och att de strävar efter ett samhälle som präglas av trygghet i vardagen, fler och bättre jobb samt ökad jämlikhet.

Trygghet i vardagen

ALLA HAR RÄTT ATT känna sig trygga. Ung som gammal, kvinna som man. På jobbet, i hemmet, och i bostadsområdet. Landsbygdsbo såväl som stadsbo. Men vi vet att det inte alltid är så. Tvärtom är många oroliga. Över att

inte få bra vård och omsorg, över att pensionen inte ska räcka, över att utsättas för brott. Över att jobb försvinner. Vi ser att skillnaderna mellan stad och land växer, liksom skillnaderna mellan de med stora resurser och de med små. Allt detta måste förändras, alla har rätt till trygghet i vardagen.

- Låt hela Sverige leva. Alla i Sverige ska ha goda förutsättningar att leva ett bra liv. Investera för jobb och trygghet i både stad och på landsbygd. Investera i vägar, i IT och offentlig service. Vi vill genomföra en särskild satsning på välfärd i mindre kommuner.
- Trygga välfärden. Anställ fler i skolan, vården och omsorgen och stoppa den skadliga vinstdriften. Förbättra sjukförsäkringen. Höj pensionerna. Målet ska vara att garanteras minst 70 procent av sin lön i pension.
- Värna den svenska modellen. I Sverige ska alla ha en lön som det går att leva på. Svenska kollektivavtal ska gälla för alla i Sverige. Vi vill ha ordning och reda på arbetsmarknaden.

Fler och bättre jobb

NÄR VI ARBETAR skapar vi mening och möjligheter för oss själva. Samtidigt bidrar vi till det gemensamma, till välfärden och samhällets välstånd. I dag har fler jobb än på mycket länge. Men många är

fortfarande arbetslösa, på heltid eller deltid. Dessutom ökar tempot och stressen i arbetslivet. Många orkar inte arbeta till de fyller 65. Arbetsplatser är underbemanna-

de. Trakasserier, hot och våld blir allt vanligare på arbetet i butiker, i vården och i kollektivtrafiken. Arbeta åt alla och vettiga arbetsvillkor måste bli centrala frågor för politiken. Vi måste investera i fler jobb, ökad tillväxt och en trygg arbetsmiljö.

- Investera i vår gemensamma infrastruktur. Omfattande investeringar måste göras i samhällsviktiga resurser som vägar, järnvägar, bredband och bostäder. Statens nyinvesteringar i trafikinfrastruktur bör öka till en procent av BNP.
- Utbilda för det nya arbetslivet. Det livslånga lärandet måste bli verklighet för alla. Satsa på yrkesutbildning och vuxenutbildning så att människor kan ta de jobb som finns och som kommer. Öka antalet studieplatser och gör studiefinansieringen mer generös. Gör det möjligt att kompetensutvecklas för att möta framtida efterfrågan på arbetsmarknaden.
- Motverka otrygga, tidsbegränsade anställningar. Tillsvidareanställning på heltid ska vara norm på svensk arbetsmarknad. Allmän visstid och hyvling av arbetstider måste upphöra. Löntagares arbetsmiljö måste förbättras. Stärk skyddsombudens roll och öka resurserna till

arbetsmiljöutbildning. Otrygga arbetsplatser är tysta arbetsplatser, inför en nolltolerans mot trakasserier.

Ökad jämlikhet

I ETT JÄMLIKT och jämställt samhälle är människor lyckligare, lever längre, presterar bättre och är friskare. Brottslighet och våld är inte lika vanligt och det är enklare, även för den som kommer från knappa förhållanden, att förverkliga sina drömmar. Tyvärr har utvecklingen länge gått i motsatt riktning. Under de senaste 30 åren har ojämlikheten ökat kraftigt. Ofta på grund av politiska beslut. Detta måste få ett slut. Politiken ska vara till för vanligt folk.

- Bygg en jämlik skola. Ge alla barn samma möjligheter till kunskap oavsett förutsättningar. Se till att förskolorna och skolorna får resurser utifrån barnens behov. Genomför en kraftig satsning på fritids med fler anställda som ger barnen en stimulerande fritid med fler aktiviteter och stöttar barnens omsorg och kunskapsutveckling.

- Förbättra arbetslöshetsförsäkringen. Höj inkomsttak och låt ersättningsnivåerna följa löneutvecklingen. Gör det billigare att vara med i a-kassan, ta bort karensdagarna och gör det enkelt att kvalificera sig för ersättning.
- Skapa ett rättvist skattesystem. Skatt ska betalas efter förmåga. Det är inte rimligt att den som arbetar ihop sin inkomst betalar mer än den som ärvt sin förmögenhet. Genomför en skattereform för rättvisare skatter.

Trygghet för vanligt folk.

Valet 2018 handlar vilka som vill och kan öka tryggheten för vanligt folk. Sverige har aldrig varit rikare än vi är i dag och aldrig haft så stora möjligheter att bygga för framtiden.

Vi vill se ett samhälle som präglas av trygghet i vardagen, fler och bättre jobb samt ökad jämlikhet.

LAYOUT: Pappers avd 68

FRAMSIDA: Aleksandar Srndovic

BAKSIDA: Aleksandar Srndovic

NÄSTA NR: september 2018

ANSVARIG UTGIVARE:

Pappers avd 68

REDAKTIONEN:

Anders Lidén

Taisto Hautala

Aleksandar Srndovic

Jaana Kuusisto

KONTAKT:

Pappers avd 68

Tyskavägen 1

763 81 Hallstavik

0175 26 390

www.avd68.com

